

“Barcelona no pot competir amb les capitals d’Estat”

Albert Gran és el president del Gremi de Galeries d'Art de Catalunya. En aquesta entrevista ens parla dels reptes que ha superat i que ha de superar l'art contemporani català.

Com ha afectat la crisi les galeries catalanes?

—La crisi es va notant des de finals del 2007 i encara es nota avui. Ha fet que algunes galeries haguessin de tancar, però moltes han aguantat perquè som un sector molt combatiu. No només tenim un objectiu econòmic, també ens mou la passió que tenim per l'art. Això ens fa molt resistents.

—**Amb la crisi, molta gent ha subhastat obres d'art. Com ha afectat les galeries?**

—Molts dels clients de les galeries que abans eren compradors ara s'han

transformat en venedors d'obres que havien adquirit en el passat o que han heretat. Se les venen per obtenir líquid. Hi ha galeries que toquen més el mercat secundari i que s'encarreguen de gestionar una part de patrimoni i herències, però és veritat que les cases de subhastes han gestionat una part important d'aquestes liquidacions. Les galeries, per dir-ho d'alguna manera, captem les peces més seleccionades, mentre que les sales de subhastes agafen de tot. No ens fem mal entre nosaltres perquè en general, algú que busqui una peça més triada, passa per

“No sols tenim un objectiu econòmic, també ens mou la passió”

la galeria. I algú que busca bon preu o productes més variats, va a les cases de subhastes.

—Hi ha gent que s’ha venut obres de firmes consolidades. Això ha perjudicat la venda d’art contemporani?

—Actualment el mercat té dos angles. Un és el dels artistes actuals, que venen a preus d’avui dia. Tenim una cantera fantàstica a Catalunya i per tant és un gran moment per comprar obres d’artistes emergents. Actualment aquest angle del mercat s’aguanta bé i té potencial. L’altre angle és el de les grans firmes internacionals. Un Miró, un Picasso, un Tàpies o un Jaume Plensa són valors consolidats en el mercat internacional i per tant continuen susci-

Museus d’Esplugues de Llobregat

Can Tinturé

La Rajoleta

DESCOBREIX L’ART I EL COLOR DE LA CERÀMICA

www.museus.esplugues.cat

CAN TINTURÉ

LA RAJOLETA

Can Tinturé ens convida a fer un suggerent recorregut cronològic i estètic per la col·lecció de rajola de mostra de Salvador Miquel, acompanyats de peces, majoritàriament catalanes, realitzades entre els segles XIV i XIX.

Malgrat la provisionalitat de “La Rajoleta” -antiga fàbrica de ceràmica Pujol i Bausis- aquesta visita ens permet conèixer el seu important conjunt de forns, i ens sorprèn amb la història i producció d’una empresa pionera, que va tenir un paper destacat durant el Modernisme.

tant l'interès dels qui busquen un valor refugi. Entre aquests dos grups hi ha un grup d'artistes nacionals que abans de la crisi ja havien fet recorregut i que han mantingut els preus anteriors a la crisi. Aquests avui dia han quedat una mica fora de circulació.

—**La crisi ha obligat a modernitzar el sector i a buscar solucions originals per mantenir la competitivitat?**

—Sí, som un sector creatiu, i per tant sempre estem buscant noves maneres de presentar les obres i de funcionar. Fa anys que estem evolucionant. Ara ens hem de moure molt més per fires internacionals, hem hagut de sortir fora. També treballem molt més la promoció i la venda per internet, ens ajuda a accedir al mercat internacional. També estem buscant nous espais, perquè actualment, sobretot a Barcelona, les galeries acostumen a estar en llocs cars. Ara, de mica en mica, algunes galeries estant anant a zones no tan centrals, on es concentrarà una gran oferta galerística acompanyada potser

d'altres ofertes, com per exemple gastronòmiques. Seran espais on poder passar tot el matí o tota la tarda.

—**L'artista català contemporani, té èxit a l'estranger?**

—Pot tenir-ne. No podem oblidar que a tot arreu hi ha artistes bons, però la nostra creativitat figura a primera línia. Tenim molt a dir.

—**Parlava de les fires. A Barcelona no n'hi ha cap de gran...**

—Aquí tenim el Swab, que és una fira d'art contemporani que mostra l'art més emergent. És de qualitat i es fa cada any. És veritat que és petita però a poc a poc es va consolidant. Cal pensar que les fires importants normalment es fan a capitals d'Estat, que és on van a parar la major part del recursos. Barcelona no hi pot competir, és una capital entre cometes, aquí qui rep els recursos és Madrid.

—**De fet la gran fira, Arco, és a Madrid.**

—Sí. En un inici s'havia de fer a Barcelona, parlo de finals dels anys 70, però al final ens vam deixar fer

un gol i va anar a parar a Madrid. Allà van prendre's la fira com un tema d'Estat, perquè l'art és molt important i tenir una fira internacional t'ubica i et promociona. Amb els anys, a força de posar-hi diners i de fer publicitat, s'ha convertit en una fira internacional que no està a primera línia però tampoc no està a segona divisió.

—**Aquí la Generalitat diu que no té diners?**

—Diu que no té quartos per fer una gran fira de talla internacional. El finançament públic del Swab és una propina comparat amb el finançament públic d'Arco. Però ara hi ha una proposta interessant per part d'un sector de galeries i que es farà amb l'ajuda de l'administració. De cara al 2015, es farà un circuit per a col·leccionistes estrangers, que faran un recorregut per les galeries que surtin seleccionades. El gremi dóna suport al projecte, tot el que promogui l'art català és benvingut.

Àstrid Bierge

MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA

UN MUSEU QUE NO HAS VIST MAI

VISITA LA NOVA COL·LECCIÓ D'ART MODERN

**L'ARTISTA MODERN
EL MODERNISME. GAUDÍ
EL NOU CENTISME
TOTA LA FOTOGRAFIA
ART I GUERRA CIVIL**

Ethel Reed. Folly or Stupidness. Detall. 1895. Aquisició de la col·lecció Riquer, 1921. Museu Nacional d'Art de Catalunya.

**MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA**

Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat

[f](https://www.facebook.com/MuseuNac_Cat) [t](https://twitter.com/MuseuNac_Cat) @MuseuNac_Cat

Amb el suport de

 Obra Social "la Caixa"